

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**                    **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/81/EK IRÁNYELVE**  
**(2001. október 23.)**  
**az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről**  
 (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <b><u>M1</u></b>	A Tanács 2006/105/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	368	2006.12.20.
► <b><u>M2</u></b>	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.
► <b><u>M3</u></b>	A Tanács 2013/17/EU irányelve (2013. május 13.)	L 158	193	2013.6.10.

Módosította:

► <b><u>A1</u></b>	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.
--------------------	--	-------	----	------------



**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/81/EK  
IRÁNYELVE**

**(2001. október 23.)**

**az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára <sup>(1)</sup>,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(2)</sup>,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére <sup>(3)</sup>,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően <sup>(4)</sup>, az egyeztetőbizottság által 2001. augusztus 2-án elfogadott együttes szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

- (1) A Tanács és a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek az Európai Közösségnek a környezettel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos „A fenntarthatóság felé” politikai és cselekvési programja felülvizsgálatáról szóló, 1993. február 1-jei állásfoglalása <sup>(5)</sup> jóváhagyta az ötödik környezetvédelmi cselekvési program általános megközelítési módját és stratégiáját, valamint célkitűzésként előírja, hogy a Közösségben a savasodás kritikus terhelését és koncentrációját ne lépjék túl. A program előírja, hogy minden embert hatékonyan meg kell védeni a légszennyezés ismert egészségügyi veszélyeitől, valamint a szennyezők megengedett határértékeinél figyelemmel kell lenni a környezet védelmére. A program azt is előírja, hogy a Közösségen belül az Egészségügyi Világszervezet (WHO) irányértékei kötelező érvényűek legyenek.
- (2) A tagállamok aláírták az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának Egyezményéhez (UNECE) csatolt, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló 1999. december 1-ei göteborgi jegyzőkönyvet a savasodás, az eutrofizálódás, illetve a talajközeli ózon csökkentésére.
- (3) Az Európai Közösség környezetről és fenntartható fejlődésről szóló, „A fenntarthatóság felé” <sup>(6)</sup> politikai és cselekvési programja felülvizsgálatáról szóló, 1998. szeptember 24-i 2179/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozat előírja, hogy különös figyelmet kell fordítani a savasodás, az eutrofizálódás, valamint a fotokémiai légszennyező expozíció kritikus terhelései, illetve határértékei túllépésének megakadályozására vonatkozó stratégia kidolgozására és végrehajtására.

<sup>(1)</sup> HL C 56., 2000.2.29., 34. o.

<sup>(2)</sup> HL C 51., 2000.2.23., 11. o.

<sup>(3)</sup> HL C 317., 2000.11.6., 35. o.

<sup>(4)</sup> Az Európai Parlament 2000. március 15-i véleménye (HL C 377., 2000.12.29., 159. o.), a Tanács 2000. november 9-i közös állásfoglalása (HL C 375., 2000.12.28., 1. o.) és az Európai Parlament 2001. március 14-i határozata (a Hivatalos lapban még nem jelent meg). Az Európai Parlament 2001. szeptember 20-i határozata és a Tanács 2001. szeptember 27-i határozata.

<sup>(5)</sup> HL C 138., 1993.5.17., 1. o.

<sup>(6)</sup> HL C 275., 1998.10.10., 1. o.

**▼B**

- (4) Az ózon által okozott levegőszennyezésről szóló, 1992. szeptember 21-i 92/72/EGK tanácsi irányelv<sup>(1)</sup> előírja a Bizottság számára, hogy a Bizottság által a talajközeli ózon okozta légszennyezés ellenőrzésére, és amennyiben szükséges, az ózon előanyagok kibocsátásának csökkentésére megfelelőnek tartott javaslatokkal együtt nyújtson be a Tanácshoz jelentést a közösségi fotokémiai szennyezés értékeléséről.
- (5) A Közösség jelentős része olyan mértékben van kitéve a savasodást és eutrofizálódást okozó anyagok ülepedésének, amely károsítja a környezetet. A WHO-nak az emberi egészség és a növényzet fotokémiai szennyeződések elleni védelmével kapcsolatos irányértékeit minden tagállam jelentősen túllépi.
- (6) A kritikus terhelés túllépését ezért fokozatosan csökkenteni kell, és be kell tartani az irányértékeket.
- (7) Jelenleg a savasodás káros hatásainak csökkentésére, valamint az ember és a környezet talajközeli ózonexpozíciójának a WHO által megállapított irányértékekre történő csökkentésére vonatkozó hosszú távú célok technikailag nem valósíthatók meg. Ezért olyan, a savasodással és a talajközeli ózonszennyezéssel kapcsolatos átmeneti környezetvédelmi célkitűzéseket kell meghatározni, amelyekre a fent említett szennyeződések csökkentésére vonatkozó szükséges intézkedések alapozhatók.
- (8) Az átmeneti környezetvédelmi célkitűzéseknek, és a megvalósításukra vonatkozó intézkedéseknek figyelembe kell venniük a technikai megvalósíthatóságot, valamint a kapcsolódó költség/haszon viszonyt. Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy egy adott intézkedés egészében költséghatékony legyen a Közösség számára, valamint figyelembe kell venniük azt az igényt, hogy az intézkedés ne okozzon túlzott költségeket az egyes tagállamok számára.
- (9) A savasodáshoz, a talaj eutrofizálódásához és a talajközeli ózon kialakulásához hozzájáruló, határokon áterjedő szennyezés csökkentése összehangolt közösségi fellépést igényel.
- (10) A savasodást és a talajközeli ózonexpozíciót okozó kibocsátások csökkentése a talaj eutrofizálódását is csökkenti.
- (11) Az átmeneti környezetvédelmi célkitűzések teljesítésének költséghatékony módja a kén-dioxidra, nitrogén-oxidokra, illékony szerves vegyületekre és ammóniára vonatkozó nemzeti kibocsátási határértékek egyes tagállamokra történő meghatározása. Ezek a kibocsátási határértékek rugalmasságot biztosítanak a Közösség és a tagállamok számára betartásuk módját illetően.
- (12) A tagállamok felelősek a nemzeti kibocsátási határértékek betartására vonatkozó intézkedések bevezetéséért. A kibocsátási határértékek betartása terén elért előrelépést értékelni kell. Ezért nemzeti programot kell létrehozni a kibocsátások csökkentésére, és azokról, valamint a kibocsátási határértékek betartására hozott vagy előirányzott intézkedésekről jelentést kell készíteni a Bizottság számára.

<sup>(1)</sup> HL C 297., 1992.10.13., 1. o.

**▼B**

- (13) A Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritás elvével összhangban, illetve különös tekintettel az elővigyázatosság elvére, az irányelv célkitűzése, azaz a savasodást illetve eutrofizálódást okozó szennyezőanyagok, valamint az ózon előanyagai kibocsátásának korlátozása, a tagállamok által nem valósítható meg megfelelő mértékben, a szennyeződés országhatárokon keresztül terjedő jellege miatt; ezért az a Közösség által hatékonyabban valósítható meg; az arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lép túl azon, ami a fent említett cél eléréséhez szükséges.
- (14) Esetenként felül kell vizsgálni a kibocsátási határértékek terén a tagállamok által elért előrehaladást, hogy a határértékek betartása mennyiben járul hozzá a Közösség egésze tekintetében az átmeneti környezetvédelmi célkitűzések teljesítéséhez. A felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie a tudományos és technikai fejlődést, a közösségi jogszabályok alakulását, valamint a Közösségen kívüli kibocsátáskorlátozásokat, különös tekintettel a csatlakozásra váró államok által elért előrehaladásra. Ebben a felülvizsgálatban a Bizottságnak vállalnia kell a kibocsátási határértékek költségének és hasznának további elemzését, beleértve azok költséghatékonyságának, határköltségének és hasznának, társadalmi-gazdasági, és a versenyképességre gyakorolt bármilyen hatásának elemzését. A felülvizsgálatnak ki kell térnie az irányelv hatályának korlátozására is.
- (15) A Bizottság e célból jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, valamint amennyiben a Bizottság szükségesnek ítéli, megfelelő módosító javaslatokat fűz az irányelvhez, figyelembe véve bármely vonatkozó, többek között a kibocsátási határértékeket, valamint az egyes kibocsátási forrásokhoz kapcsolódó termékszabványokat megállapító közösségi jogszabályt, valamint a hajók és repülőgépek kibocsátásaira vonatkozó nemzetközi szabályozást.
- (16) A Közösségben a tengeri közlekedés jelentős mértékben járul hozzá a kén-dioxid és a nitrogén-oxidok kibocsátásához, valamint a légszennyezőanyagok koncentrációjához és ülepedéséhez. Ezért az ilyen jellegű szennyezést csökkenteni kell. Az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv <sup>(1)</sup> 7. cikkének (3) bekezdése előírja a Bizottság számára annak megfontolását, hogy milyen intézkedések hozhatók a fent említett irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározottakon kívüli, tengerjárók által használt tüzelőanyagok elégetése kevésbé járuljon hozzá a savasodáshoz.
- (17) A tagállamok törekszenek a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (MARPOL) VI. mellékletének mielőbbi megerősítésére.
- (18) A savasodás és az ózonszennyezés országhatárokon keresztül terjedő jellegére tekintettel a Bizottság folytatja a további összehangolt közösségi intézkedés szükségességének vizsgálatát a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv <sup>(2)</sup> 18. cikkének sérelme nélkül, a versenyhelyzet torzulásának elkerülése céljából, figyelembe véve a lépések költségei és eredménye közötti egyensúlyt.

<sup>(1)</sup> HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

<sup>(2)</sup> HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

**▼B**

- (19) Ezen irányelv rendelkezéseit a kibocsátási forrásokat szabályozó jogszabályok, és a kibocsátási határértékekről és az elérhető legjobb technikáról szóló 96/61/EK Tanácsi irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (20) A kibocsátási határértékeknek való megfelelés irányába történő haladás ellenőrzése céljából emissziókatasztert kell készíteni, amelyet a nemzetközileg elfogadott módszereknek megfelelően kell kiszámítani, és amelyről rendszeresen jelentést kell készíteni a Bizottság, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) részére.
- (21) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítják azok végrehajtását. A megállapított szankciók legyenek hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.
- (22) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal <sup>(1)</sup> összhangban kell elfogadni.
- (23) A Bizottság és a tagállamok nemzetközi együttműködést folytatnak ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

*1. cikk*

**Célkitűzés**

Ezen irányelv célja, hogy nemzeti kibocsátási határértékek megállapításával, amelyek megvalósításának tervezett időpontja 2010 és 2020, és a 4. és a 10. cikkben meghatározott, egymást követő ellenőrzésekkel a kritikus koncentráció- és kibocsátási szintek betartását, valamint az emberi egészség levegőszennyezésből származó ismert egészségügyi kockázatokkal szembeni védelmét előmozdítsa, továbbá, hogy korlátozza a savasodást és eutrofizációt okozó szennyezőanyagok, valamint az ózonnalóanyagok kibocsátását annak érdekében, hogy fokozza a Közösségben az emberi egészség és a környezet védelmét a savasodás, a talaj eutrofizációja és a talajközeli ózon által okozott kockázatok ellen.

*2. cikk*

**Hatály**

Ezen irányelv hatálya a tagállamok területén és azok kizárólagos gazdasági övezeteiben valamennyi, a 4. cikkben szereplő szennyezőanyagforrásból eredő, emberi tevékenység eredményeként keletkező kibocsátásra terjed ki.

Nem terjed ki az irányelv hatálya:

- a) a nemzetközi tengeri forgalomból származó kibocsátásokra;
- b) a repülőgépek le- és felszállási ciklusán túli kibocsátásokra;
- c) Spanyolország esetében a Kanári-szigeteken történő kibocsátásokra;

<sup>(1)</sup> HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

**▼B**

- d) Franciaország esetében a tengerentúli megyékben történő kibocsátásokra;
- e) Portugália esetében a Madeirán és az Azori-szigeteken történő kibocsátásokra.

## 3. cikk

**Fogalommeghatározás**

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „*AOT 40*”: a nappali órákban a talajközeli ózon óránkénti koncentrációjának a  $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ -t (= 40 ppm) meghaladó, és  $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$  közti különbség évente májustól-júliusig halmozott összege;
- b) „*AOT 60*”: a talajközeli ózon óránkénti koncentrációjának a  $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ -t (= 60 ppm) meghaladó, és  $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$  közti különbség egész évi halmozott összege;
- c) „*kritikus terhelés*”: egy vagy több szennyezőanyag-expozíció olyan mennyiségi becslése, amely alatt a jelenlegi ismeretek szerint a környezet meghatározott érzékeny elemein nem jelentkezik jelentős káros hatás;
- d) „*kritikus koncentráció*”: a szennyezőanyagok olyan koncentrációja a légkörben, amely felett a jelenlegi ismeretek szerint a receptorra, mint például emberre, növényre, ökoszisztémára vagy anyagra, közvetlen káros hatással van;
- e) „*kibocsátás*”: valamely anyagnak pontszerű vagy diffúz forrásból a légkörbe történő kiengedése;
- f) „*rácscella*”:  $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$  oldalhosszúságú négyzet, amelyet az európai léptékű kritikus terhelés feltérképezése, valamint a légszennyezőanyagok kibocsátásának és lerakódásának, illetve a levegőszennyező anyagok nagy távolságra való eljutásának megfigyelésére és értékelésére szolgáló európai együttműködési program (EMEP) keretében alkalmaznak;
- g) „*le- és felszállási ciklus*”: az egyes üzemmódokban az alábbi időkből álló ciklus: megközelítés 4,0 perc, gurulás/földi üresjárat 26,0 perc; felszállás 0,7 perc; emelkedés 2,2 perc;
- h) „*nemzeti kibocsátási határérték*”: a valamely tagállamban egy naptári évben egy anyagból kibocsátható maximális mennyiség kilonnanban kifejezve;
- i) „*nitrogén-oxidok*”: és „ $\text{NO}_x$ ”: nitrogéntartalmú oxidok és nitrogén-dioxid; nitrogén-dioxidként kifejezve;
- j) „*talajközeli ózon*”: a légkör legalsó tartományában található ózon;
- k) „*illékony szerves vegyület*” és „*VOC*”: minden emberi tevékenységből származó olyan szerves vegyület a metán kivételével, amely napfény jelenlétében nitrogén-oxiddal reagálva fotokémiai oxidálószeret képes létrehozni.

**▼B***4. cikk***Nemzeti kibocsátási határértékek**

(1) A tagállamok legkésőbb 2010-ig az alábbi szennyezőanyagok évi nemzeti kibocsátását az I. mellékletben megállapított kibocsátási határértéket meg nem haladó szintre korlátozzák, figyelembe véve a 9. cikkben szereplő jelentést követően elfogadott közösségi intézkedések által bevezetett bármilyen módosítást: kén-dioxid (SO<sub>2</sub>), nitrogén-oxidok (NO<sub>x</sub>), illékony szerves vegyületek (VOC) és ammónia (NH<sub>3</sub>).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az I. mellékletben megállapított kibocsátási határértékeket a 2010-et követő egyik évben sem lépik túl.

*5. cikk***Átmeneti környezetvédelmi célkitűzések**

Az I. mellékletben szereplő nemzeti kibocsátási határértékek célja az alábbi átmeneti környezetvédelmi célok messzemenő teljesítése az egész Közösség tekintetében 2010-ig:

a) *Savasodás*

A kritikus terhelés túllépésének területét az 1990-es helyzethez képest legalább 50 %-kal csökkenteni kell (minden rácscellában).

b) *A talajközeli ózonexpozíció egészségügyi vonatkozásai*

Az emberi egészség szempontjából kritikus koncentráció feletti talajközeli ózonerhelés (AOT60 = 0) az 1990-es helyzethez képest legalább kétharmaddal való csökkentése minden rácscellában. Továbbá, a talajközeli ózonerhelés egyik cellában sem érheti el a 2,9 ppm/h abszolút határértéket.

c) *A talajközeli ózonexpozíció növényzetre gyakorolt hatása*

A haszonnövények és a természetközeli vegetáció szempontjából kritikus koncentráció feletti talajközeli ózonerhelésnek (AOT40 = 3 ppm/h) az 1990-es helyzethez képest legalább egyharmaddal való csökkentése minden rácscellában. Továbbá, a talajközeli ózonerhelés egyik cellában sem érheti el a 10 ppm/h abszolút határértéket a 3 ppm/h kritikus koncentráció túllépésének mértékében kifejezve.

*6. cikk***Nemzeti program**

(1) A tagállamok legkésőbb 2002. október 1-jéig a 4. cikkben meghatározott szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásának fokozatos csökkentésére vonatkozó programot állítanak össze azzal a céllal, hogy legkésőbb 2010-ig megfeleljenek az I. mellékletben meghatározott nemzeti kibocsátási határértéknek.

(2) A nemzeti programban szerepel az elfogadott és előirányzott politikákra és intézkedésekre vonatkozó információ, valamint ezen intézkedés és politika 2010-ig a szennyezőanyagok kibocsátására gyakorolt hatásának számszerűsített becslésére vonatkozó információ. A programban a nemzeti kibocsátás földrajzi eloszlásában várható jelentős változást is érzékeltetni kell.

(3) A tagállamok 2006. október 1-jéig szükség esetén frissítik és felülvizsgálják a nemzeti programot.

**▼B**

(4) A tagállamok a nyilvánosság, valamint a megfelelő szervezetek, mint például környezetvédelmi szervezetek számára hozzáférhetővé teszik az (1), (2) és (3) bekezdéssel összhangban kidolgozott programokat. Az e bekezdés alapján a nyilvánosság és szervezetek számára hozzáférhetővé tett információk világosnak, átfogónak és könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

*7. cikk***Emissziókataszter és előrejelzés**

(1) A tagállamok elkészítik, és évente frissítik a 4. cikkben szereplő emissziókatasztert, valamint a 2010-re vonatkozó kibocsátási prognózist.

(2) A tagállamok az emissziókataszterüket és előrejelzésüket a III. mellékletben meghatározott módszerek segítségével készítik el.

(3) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség támogatásával, a tagállamokkal együttműködve, és az általuk szolgáltatott információ alapján elkészíti a 4. cikkben szereplő szennyezőanyagok nyilvántartását és előrejelzéseiket. A nyilvántartást és előrejelzést a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

**▼M2**

(4) A III. melléklettel összhangban használandó módszerek bármilyen frissítését a Bizottság fogadja el. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 13. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

**▼B***8. cikk***A tagállamok jelentései**

(1) A tagállamok minden év legkésőbb december 31-éig jelentést készítenek a Bizottság, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség számára a 7. cikk alapján összeállított nemzeti emissziókataszterről és a 2010-re vonatkozó előrejelzéseikről. A jelentés tartalmazza az utolsó előtti év végleges emissziókataszterét és az előző év előzetes emissziókataszterét. A kibocsátási előrejelzés tartalmazza az elkészítése során alkalmazott legfontosabb társadalmi-gazdasági feltételek mennyiségi értelmezéséhez szükséges információt.

(2) A tagállamok legkésőbb 2002. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot a 6. cikk (1) és (2) bekezdése alapján összeállított programjaikról.

A tagállamok legkésőbb 2006. december 31-ig tájékoztatják a Bizottságot a 6. cikk (3) bekezdése alapján összeállított aktualizált programjaikról.

(3) A Bizottság a beérkezett nemzeti programot a beérkezéstől számított egy hónapon belül továbbítja a többi tagállamnak.

(4) A Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban rendelkezéseket hoz a nemzeti programról szóló jelentések konzisztens és áttekinthető voltánál biztosítására.





## 9. cikk

**A Bizottság jelentése**

(1) 2004-ben és 2008-ban a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, az I. mellékletben meghatározott nemzeti kibocsátási határértékek betartásával kapcsolatos előrehaladásról, valamint az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célkitűzések 2010-re történő megvalósításának várható mértékéről, nemkülönben az 1. cikkben meghatározott hosszú távú célkitűzések 2020-ra történő megvalósításának várható mértékéről. A jelentés tartalmaz egy gazdasági elemzést a költséghatékonyságról, a haszonról, valamint a határköltségről- és haszonról, a nemzeti kibocsátási határérték betartásának egyes tagállamokra és ágazatokra gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásának becsléséről. A jelentés tartalmaz továbbá egy áttekintést az irányelv hatályának a 2. cikkben meghatározott korlátozásáról, valamint az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célkitűzések teljesítéséhez szükséges esetleges további kibocsátáscsökkentés mértékére vonatkozó értékelést. A jelentés figyelembe veszi a tagállamok által a 8. cikk (1) és (2) bekezdése alapján készített jelentéseket, valamint többek között az alábbiakat:

- a) valamennyi újonnan elfogadott közösségi jogszabály, amely kibocsátási határértékeket vagy a releváns kibocsátási forrásokra termékszabványt határoz meg;
- b) a fejleményeket az elérhető legjobb technika tekintetében a 96/61/EK irányelv 16. cikke szerinti információcsere keretében;
- c) a tagállamok jelentése, az általuk 2008-ra kitűzött, a meglévő nagyméretű égetőtűvekből a legkörbe kerülő kén-dioxid, nitrogén-oxidok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó célkitűzések teljesítéséről, a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyezőanyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv <sup>(1)</sup> alapján;
- d) harmadik országok kibocsátáskorlátozása és korlátozási kötelezettsége, különös tekintettel a csatlakozás előtt álló országokban hozandó intézkedésekre, valamint a további kibocsátáscsökkentés lehetőségére a Közösséggel szomszédos térségekben;
- e) valamennyi újonnan elfogadott, a hajó-, és repülőgép-kibocsátással kapcsolatos közösségi jogszabályt vagy nemzetközi szabályozás;
- f) a szállítás fejlődése, illetve bármilyen további lépést a szállításból eredő kibocsátás ellenőrzésére;
- g) a mezőgazdaság területén bekövetkezett előrehaladás, új állatállomány előrejelzése, valamint a mezőgazdasági ágazat kibocsátáskorlátozási módszereinek fejlődése;
- h) valamennyi lényeges változás az egyes tagállamok energiaellátási piacán, valamint a tagállamok által az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeiknek való megfelelés céljából tett lépéseket visszatükröző új előrejelzések;
- i) a kritikus terhelés, illetve a WHO talajközeli ózonra vonatkozó irányértékeinek tényleges és előrejelzett túllépésének becslése;

<sup>(1)</sup> HL L 309., 2001.11.27., 1. o.

**▼B**

- j) a talaj eutrofizálódásának csökkentésére vonatkozóan kitűzhető átmeneti cél meghatározásának lehetősége;
- k) új technikai és tudományos adatok, beleértve a bizonytalansági tényezők becslését az alábbi területeken:
- i. nemzeti emissziókataszter;
  - ii. bemenő referenciaadatok;
  - iii. a szennyezőanyagok országhatárokon való áterjedésével és ülepedésével kapcsolatos ismeretek;
  - iv. kritikus terhelés és koncentráció,
  - v. a felhasznált modell;
- és a becslést az 5. cikkben említett átmeneti környezetvédelmi célok teljesítését szolgáló nemzeti kibocsátási határértékek összevont bizonytalansági tényezőire vonatkozóan;
- l) szükséges-e az egyes tagállamokban a túlzott költségek elkerülése;
- m) a modellszámítások összehasonlítása a savasodással, eutrofizálódással és a talajközeli ózonnal kapcsolatos megfigyelésekkel, a modellek fejlesztése céljából;
- n) az alkalmas gazdasági eszközök esetleges alkalmazása.

(2) 2012-ben a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, az I. mellékletben meghatározott határértékek betartásáról, valamint az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célkitűzésekkel, illetve az 1. cikkben meghatározott hosszú távú célkitűzésekkel kapcsolatos előrehaladásról. A Bizottság a jelentésében figyelembe veszi a tagállamok által a 8. cikk (1) és (2) bekezdése alapján készített jelentéseket, valamint az (1) bekezdés a)–n) pontjában felsoroltakat.

*10. cikk***Felülvizsgálat**

(1) A 9. cikkben szereplő jelentések figyelembe veszik a 9. cikk (1) bekezdésében felsorolt tényezőket. E tényezőknek, a kibocsátási határértékek 2010-ig történő betartása irányába való előrehaladásnak, a tudományos és műszaki fejlődésnek, valamint az ezen irányelv átmeneti céljainak megvalósítása irányába történő haladás helyzetének, illetve a WHO ózonra vonatkozó levegőminőségi irányelvei kritikus terhelésének és koncentrációjának betartására vonatkozó hosszú távú célok fényében a Bizottság minden jelentés készítésekor felülvizsgálja ezt az irányelvet.

(2) A 2004-ben készítendő felülvizsgálat során a Közösség egészére vonatkozó, a II. mellékletben meghatározott tájékoztató jellegű kibocsátási határértékek értékelésére kerül sor. A tájékoztató jellegű határértékek értékelése a Közösség egésze számára 2010-re elérendő, az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célok megvalósítását szolgáló további, az összes jelentős szennyező anyag kibocsátásának csökkentésére irányuló költséghatékony intézkedések elemzése során figyelembe veendő tényező lesz.

**▼B**

(3) Minden felülvizsgálat során a tudomány jelenlegi állása szerinti modellek segítségével és a lehető legkisebb bizonytalansági tényezővel, az elérhető legjobb adatok felhasználásával tovább kell vizsgálni a nemzeti kibocsátási határértékekkel kapcsolatban készült becslések költségét és hasznát, figyelembe véve az Európai Unió bővítési folyamatának előrehaladását, valamint az alternatív módszerek pozitívumait, a 9. cikkben felsorolt tényezők fényében.

(4) A Bizottság a 96/61/EK irányelv 18. cikkének sérelme nélkül, a verseny torzulásának megakadályozására és az egyes intézkedések hasznai és költségei közötti egyensúly figyelembe vételével tovább vizsgálja a savasodáshoz, eutrofizálódáshoz és a talajközeli ózon kialakulásához leginkább hozzájáruló gazdasági ágazatokat és termékeket érintő harmonizált közösségi intézkedések kidolgozásának szükségességét.

(5) Amennyiben szükséges, a 9. cikkben szereplő jelentések mellé az alábbi területekre vonatkozó javaslatokat kell csatolni:

- a) az I. mellékletben meghatározott nemzeti kibocsátási határértékek módosítása az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célkitűzések megvalósítása céljából, és/vagy ezen átmeneti környezetvédelmi célkitűzések módosítása;
- b) esetleges további kibocsátási korlátozások ezen irányelv hosszú távú céljainak lehetőleg 2020-ra történő elérése céljából;
- c) a határértékek betartását biztosító intézkedések.

*11. cikk***Együtműködés harmadik országokkal**

Az 1. cikkben meghatározott célok megvalósításának ösztönzésére a Bizottság és adott esetben a tagállamok a Szerződés 300. cikkének sérelme nélkül, többek között a műszaki és tudományos kutatással és fejlődéssel kapcsolatos információcsere, illetve a kibocsátáscsökkentés elősegítése alapjainak fejlesztése révén kétoldalú és többoldalú együttműködést folytatnak harmadik országokkal és a megfelelő nemzetközi szervezetekkel, mint például az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (UNECE), a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO), a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO).

*12. cikk***A hajók és repülőgépek kibocsátásaira vonatkozó jelentések**

(1) A Bizottság 2002 végéig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a nemzetközi tengerhajózási forgalomból származó kibocsátások savasodáshoz, eutrofizálódáshoz és a talajközeli ózon kialakulásához való hozzájárulásának a Közösségen belüli mértékéről.

(2) A Bizottság 2004 végéig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára a repülőgépek leszállási és felszállási cikluson kívüli kibocsátásainak a savasodáshoz, eutrofizálódáshoz és a talajközeli ózon kialakulásához való hozzájárulásának a Közösségen belüli mértékéről.

**▼B**

(3) Mindegyik jelentésben össze kell állítani egy, az Európai Parlament és a Tanács további vizsgálatának tárgyát képező, az érintett ágazatból származó kibocsátások csökkentése érdekében nemzetközi vagy közösségi szinten végrehajtandó cselekvési programot.

*13. cikk***Bizottság**

(1) A Bizottságot munkájában a 96/62/EK irányelv 12. cikkében létrehozott bizottság (a továbbiakban „a bizottság”) segíti.

(2) Amennyiben erre a bekezdésre hivatkozás történik, az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikke (3) bekezdésében szereplő időszak hossza három hónap.

**▼M2**

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

**▼B***14. cikk***Szankciók**

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése estén alkalmazandó szankciókat. A szankciónak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie.

*15. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 2002. november 27-e előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*16. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*17. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼ **M3***I. MELLÉKLET***2010-RE ELÉRENDŐ NEMZETI KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK  
A SO<sub>2</sub>-RA, NO<sub>x</sub>-RA, ILLÉKONY SZERVES VEGYÜLETEKRE ÉS  
NH<sub>3</sub>-RA <sup>(1)</sup>**

Ország	SO <sub>2</sub> kilotonna	NO <sub>x</sub> kilotonna	VOC kilotonna	NH <sub>3</sub> kilotonna
Belgium	99	176	139	74
Bulgária <sup>(2)</sup>	836	247	175	108
Cseh Köztársaság	265	286	220	80
Dánia	55	127	85	69
Németország	520	1 051	995	550
Észtország	100	60	49	29
Írország	42	65	55	116
Görögország	523	344	261	73
Spanyolország	746	847	662	353
Franciaország	375	810	1 050	780
Horvátország <sup>(3)</sup>	70	87	90	30
Olaszország	475	990	1 159	419
Ciprus	39	23	14	9
Lettország	101	61	136	44
Litvánia	145	110	92	84
Luxemburg	4	11	9	7
Magyarország	500	198	137	90
Málta	9	8	12	3
Hollandia	50	260	185	128
Ausztria	39	103	159	66
Lengyelország	1 397	879	800	468
Portugália	160	250	180	90
Románia <sup>(2)</sup>	918	437	523	210
Szlovénia	27	45	40	20
Szlovákia	110	130	140	39
Finnország	110	170	130	31
Svédország	67	148	241	57
Egyesült Királyság	585	1 167	1 200	297

## ▼M3

Ország	SO <sub>2</sub> kilotonna	NO <sub>x</sub> kilotonna	VOC kilotonna	NH <sub>3</sub> kilotonna
EU 28	8 367	9 090	8 938	4 324

- (<sup>1</sup>) Ezek a nemzeti kibocsátási határértékek azzal a céllal kerültek kialakításra, hogy az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célok alapvetően teljesüljenek. Ezeknek a céloknak a teljesítése várhatóan a talaj eutrofizálódásának oly mértékű csökkenését eredményezi, hogy az Unió kritikus terheléseket meghaladó tápanyag-nitrogén lerakódással terhelt területe az 1990-es állapothoz képest hozzávetőlegesen 30 %-kal csökken.
- (<sup>2</sup>) Ezek a nemzeti kibocsátási határértékek ideiglenes jellegűek, és nem érintik az ezen irányelv 10. cikkében meghatározott felülvizsgálatot, amelyet 2008-ban kell elvégezni.
- (<sup>3</sup>) Horvátországnak a rá vonatkozó nemzeti kibocsátási határértékeket az Unióhoz való csatlakozásának napjáig teljesítenie kell.

**▼B***II. MELLÉKLET***Kibocsátási határérték a SO<sub>2</sub>-ra, NO<sub>x</sub>-ra illetve VOC-ra (ezer tonna)****▼M3**

	SO <sub>2</sub> kilotonna	NO <sub>x</sub> kilotonna	VOC kilotonna
EU 28 <sup>(1)</sup>	7 902	8 267	7 675

<sup>(1)</sup> Ezek a kibocsátási határértékek ideiglenes jellegűek, és nem érintik az ezen irányelv 10. cikkében meghatározott felülvizsgálatot, amelyet 2008-ban kell elvégezni.

**▼B**

A kibocsátási határértékeket azért állapították meg, hogy az 5. cikkben meghatározott átmeneti környezetvédelmi célok 2010-ig a Közösség egészére nézve teljesüljenek.

**▼B***III. MELLÉKLET***Az emissziókataszterhez és előrejelzéshez használt módszerek**

A tagállamok az emissziókatasztert és az előrejelzést a nagy távolságokra jutó, országhatárokon áterjedő légszennyezésről szóló egyezmény kereteiben meghatározott módszerekkel készítik el, és kívánatos, hogy a nyilvántartás és az előrejelzés összeállítása során az együttes EMEP/CORINAIR (\*) kézikönyvet használják.

---

(\*) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség levegő-emissziókatasztere.